

"Kainatın ekser envayıyla alakadar ve alakadarlık yüzünden perişan ve keşmekeş içinde boğulmak derecesinde olan insan,.. " cümlesini nasıl anlamalıyız?

İnsan, bir taş gibi varlığa karşı duyarsız olmadığı gibi, bir ağaç ve hayvan gibi de kainatla ilgisi sınırlı değildir. İnsan diğer bütün varlıklardan farklı olarak bütün kainatla alakadardır. Yağmurla, depremle, sinekle, inekle, atomla, yıldızla ve hakeza bütün varlıklarla alakadardır. Onlardan gelen güzel şeylerle mutlu olduğu gibi, menfi şeylerle de huzursuz ve mutsuz oluyor.

Olay ve hadiseler keder canibinden bakmayan ve her şeyi sebepler çizgisinde gören insanlar için bu alakadarlık, bir huzursuzluk kaynağı olarak ortaya çıkmaktadır. Her olay ve hadiseye Kur'an ve sünnet perspektifinde bakanlar için ise, bütün olaylar ibretle izlenmesi gereken birer tefekkür tablosudur. Bu konuyu daha güzel izah edecek olan ve Kastamonu Lahikası'nda geçen şu ifadelerle bakalım:

"Evet, şimdi küre-i arzda herkes ya kalben, ya ruhen, ya aklen, ya bedenen gelen musibetten hissedardır, azap çekiyor, perişandır. Bilhassa ehl-i dalâlet ve ehl-i gaflet, rahmet-i umumiye-i İlâhiyeden ve hikmet-i tamme-i Sübhâniyeden habersiz olduğundan, nev-i beşere rikkat-i cinsiye, alâkadarlık cihetiyle, kendi eleminden başka nev-i beşerin şimdiki elîm ve dehşetli elemeleriyle dahi müteellim olup azap çekiyor. Çünkü, lüzumsuz ve mâlâyânî bir surette vazife-i hakikiyelerini ve elzem işlerini bırakıp âfâkî ve siyasî boğuşmalara ve kâinatın hâdisâtına merakla dinleyerek, karışarak ruhlarını sersem ve akıllarını geveze etmişler ve bilerek kendi zararına fiilen rıza göstermek cihetinde , 'Zarara razı olana şefkat edilmez.' mânâsındaki اَصْلًا رَبِّ الصَّوْبِ اَصْلًا kaide-i esasiyesiyle şefkat hakkını ve merhamet liyakatını kendilerinden selb etmişler. Onlara acınmayacak ve şefkat edilmez. Ve lüzumsuz başlarına belâ getirirler."

"Ben tahmin ediyorum ki, bütün küre-i arzın bu yangınında ve fırtınalarında selâmet-i kalbini ve istirahat-ı ruhunu muhafaza eden ve kurtaran yalnız hakikî ehl-i iman ve ehl-i tevekkül ve rızadır. Bunların içinde de en ziyade kendini kurtaranlar, Risale-i Nur'un dairesine sadakatle girenlerdir."

"Çünkü bunlar, Risale-i Nur'dan aldıkları iman-ı tahkikî derslerinin nuruyla ve gözüyle, her şeyde rahmet-i İlâhiyenin izini, özünü, yüzünü görüp her şeyde kemâl-i hikmetini, cemâl-i adaletini müşahede ettiklerinden, kemâl-i teslimiyet ve rızayla, Rububiyet-i

---

İlâhiyenin icraatından olan musibetlere karşı teslimiyetle, gülerek karşılıyorlar, rıza gösteriyorlar. Ve merhamet-i İlâhiyeden daha ileri şefkatlerini sürmüyorlar ki, elem ve azap çeksinler." (1)

(1) bk. [Kastamonu Lahikası, \(84. Mektup\)](#)